

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

2. ΤΡΙΤΗ. Ἑσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδότου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καί Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καί Ζωΐλου.

Αὐστηρά Νηστεία.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

Πλήρης Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Αὐστηρά Νηστεία

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῶν ἀγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρό τῆς Ἀπόκρεω § 7, 8, 9)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τοῦ Ἀκάμαντος ἔμψυχον σεμνολόγημα...».
Κοντάκιον: «Τὸν καταστείλαντα σαρκὸς ὁρμάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός

Ἐσπέρια: Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου 3· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες...», «Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι...» καὶ «Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες...» (Ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».

Δόξα: «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι...».

Καὶ νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...».

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἦχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', μέ στίχους εἰς τό β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ εἰς τό γ' «Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπόστιχα: Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου (ζῆτει ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. α', Σάββατον πρωῖ, εἰς τοὺς Αἴνους). Τό πρῶτον ἄνευ στίχου: «Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου...». Τό δεύτερον μέ στίχον: «Θαυμαστός

ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε εἰ μή τούς Ἁγίους σου...», τό τρίτον μέ στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη Μαρτύρων...». Τό τέταρτον μέ στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τούς ἐκλεκτούς ἔθαυμάστωσε...».

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις...».

Καί νῦν:

Θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετά τό «Νῦν Ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανών εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζήτηι τοῦτον εἰς τήν Παρακλητικήν, ἦχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ἤ εἰς τό Πεντηκοστάριον μετά τόν Ἐσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευή ἑσπέρας). Ὁ Κανών ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνά Ὁδὴν μέ στίχους: Εἰς τό α' τροπάριον: «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου», εἰς τό β' τροπάριον: «Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται», εἰς τό γ' Δόξα καί εἰς τό δ' Καί νῦν. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ εἰρμός αὐτῆς: «Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα: τό τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα...». Καί νῦν «Σέ καί τείχος...».

Ἡ Ἐκτενής καί μετά τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ψάλλονται τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καί τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καί

μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχάς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: τὴν εὐχήν:

«Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ ὁ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...».

Ὁ Ἱερεύς: «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη ... »

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα·

Ὁ Ἱερεύς:

«Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. καί ἐκφωνεῖ τήν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῖ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἄντι τοῦ «Θεός Κύριος...» φάλλεται εἰς ἤχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα» (γ) τετράκις, ὡς ἐφάλη εἰς τόν Ἑσπερινόν ἀντί τοῦ Προκειμένου, δῖς ἄνευ στίχου, καί δῖς μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω...» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωῖ) «Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου...», «Τά θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων...» καί «Διωγμούς καί κινδύνους ὑπεριδόντες...». Εἰς τά δύο τελευταῖα λέγονται καί οἱ πρό αὐτῶν στίχοι. Δόξα: «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου...» Καί νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...» (Ἐάν θά γίνῃ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων φάλλονται ἀμέσως τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καί μετά τό «Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τά καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» καί «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδή εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς δέν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' φαλμός:

(χῦμα).

Κανών:

Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐάν δέν θά φαλῇ ὁ Κανών, ἀμέσως μετά τόν Ν' λέγομεν τόν Εἰρμόν τῆς γ' Ὠδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἵτησις, «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καί νῦν «Τήν ταχεϊάν σου σκέπην...». Ἐάν δέν λέγεται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τόν Εἰρμόν τῆς Στ' Ὁδῆς: «Συνεχόμενον δέξαι με...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Αἴτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...». Κοντάκιον, Οἶκος τά ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Μετά τήν ἡ ὥδην ἀμέσως: «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τόν ἐν ὄρει ἀγίῳ...» (Εἰρμός τῆς ἡ' Ὁδῆς).
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί μετά τήν Θ' Ὁδῆν ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τούς δούλους σου...» καί τό Θεοτοκίον: «Μαρία Θεονύμφευτε...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε πρό τέλους πάντες...».
- Δόξα:** «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».
- Καί νῦν:** «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».
- «Σοί δόξα πρέπει...»
- Δοξολογία:** (χῦμα).
- Ἐκτενής
- Ἀπόστιχα:** Τά ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσόμοια: «Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ...» (Σάββατον πρῶτ', Ἀπόστιχα πλ. α' ἤχου).
- Δόξα:** «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
- Καί νῦν:** «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτικά:** «Ὁ βάθει σοφίας...», «Σέ καί τεῖχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτικίον Εἰσόδου:** «Ὁ βάθει σοφίας...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
- Ἀπολυτικά:** «Ὁ βάθει σοφίας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
Τρισάγιον:	
Ἀπόστολος:	Τῶν Κεκοιμημένων· «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα΄ 8 - 9, 25-27, 35-36).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν τά νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά τροπάρια: «Μετά πνευμάτων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καί εἰς τόν Ἑσπερινόν. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Στ΄.

Πλήρεις Ἀκολουθίαί τῶν Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ ἱατροῦ τῶν μαρτύρων εὐρίσκονται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριω-

	δίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
Καί νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον: «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοδοκίον· «Ὁ τήν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρώϊ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου. Δόξα: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καί νῦν τό Θεοδοκίον «ὑπό τήν σὴν Δέσποινα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανοητικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Ὁ τήν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Στ΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί

- ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τό βῆμά σου φρικτόν...» μετά τοῦ Θεοδοκίου· «Τόν πάντων ποιητήν...».
- Ἄφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Βοηθός καί σκεπαστής...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Στ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τοῦ Τριωδίου· «Τήν φοβεράν τῆς κρίσεως...» καί «Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται...» καί τό Θεοδοκίον· «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τήν ἡμέραν...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».
- Καί νῦν:** «Ἵπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** Τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α' Κορ. η' 8 - θ' 2)
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω: «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τό ὁμῆχον Μαρτυρικόν καί τό Θεοδοκίον, ὡς ἀνα-

γράφονται εἰς τό Τριώδιον. Ἐπίσης εἰς τόν Ὅρθρον κατά τήν β' στιχολογίαν ψάλλονται τά ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετά τήν αἴτησιν τῆς Στ' Ὡδῆς λέγεται τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τά εἰς τό Τριώδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικόν καί Θεοτοκίον).

**Κατά τήν ἑβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος
καί κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καί ὠῶν (λευκή νηστεία).**

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς ἑβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

9. ΤΡΙΤΗ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. ΚΔ' Φεβρ. Περίπτ. Α', κατ' ἀναλογίαν)

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

Κοντάκιον:

«Λαθῶν ἐβίωσας Παναοίδιμε...».

«Ὡς ἀρβραγῆ, Ὁρθοδοξίας πρόμαχον, καί ἰσχυρόν, κακοδοξίας ἔλεγχον, εὐφημοῦμεν καί βοῶμέν σοι, Ἱερομύστα Θεοφύλακτε, ἐκ πάσης ἐπηρείας διαφύλαττε, τοὺς πίστει ἐορτάζοντας τήν μνήμην σου, πρεσβεύων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Μαρτύρων «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» εἰς 6, δευτεροῦντες ἅπαντα.

Δόξα:

Τῶν Ἁγίων· «Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον...» (ἴδε εἰς τά ἀπόστιχα τῶν Αἴνων τῆς 9^{ης} Μαρτ.).

- Καί νυν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Κύριος εἰσακούσεται μου...» καί τά Ἀναγνώσματα (ἴδε 23^{την} Ἀπριλίου).
- Ἀπόστιχα:** Τά στιχηρά προσόμοια «Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί...» (ἴδε εἰς τοὺς Αἴνους 9^{ης} Μαρτ.). Εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ» καί «Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ...».
- Δόξα:** Τῶν Ἁγίων· «Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν...».
- Καί νυν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» Δόξα, Καί νυν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τόν Ν΄ ψαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα το Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νυν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Μηναίου.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, μετὰ τοῦ Προκειμένου· «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος...».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	Τῶν Μαρτύρων «Εἶπεν ὁ Κύριος... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 - 19).
Ν΄ψαλμός:	(χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῖδ...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἄπο γ' Ὁδῆς:	Καθίσματα τά ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἁγίων καί τό συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό τῶν ἁγίων· «Χορὸς τετραδεκάριθμος...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...»
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά «Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί...» καί τά 3 ἰδιόμελα «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος...». Εἰς τά δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ» καί «Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον: «Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἵσοδος:	Ἀπολυτίκιον· «Τάς ἀλγηδόνας...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τάς ἀλγηδόνας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Ἀπόστολος:	Τῶν ἁγίων· «Ἀδελφοὶ τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον...» (Ἐβρ. ιβ' 1 - 10).

Εὐαγγέλιον:	Τῶν ἁγίων· «Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία...» (Ματθ. κ' 1 - 16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

Σήμερον δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου.

Σήμερον δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας: Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε ...».
Κοντάκιον:	«Ἐξ ὕψους λαβών...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.
Δόξα:	«Τό κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου «Τίς μή μα-

	καρίσει σε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...» καί ἡ Προφητεία.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Τῶν ἀγίων Μαρτύρων... (ἅπαξ).
Δόξα:	«Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».
Καί νῦν:	Θεοτοκίον· «Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῷ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Κατά σειρᾶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
Ὁ Ν' ψαλμός:	(Χῦμα)
Κανόνες:	Τοῦ Τριωδίου μετά τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετά τόν Ν' λέγεται ὁ εἰρμός «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καί γίνεται αἵτησις μέ ἐκφώνησιν «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Καθίσματα· «Ἀντωνίου τό πρᾶον...», Δόξα· «Τούς δεσμούς διαρρήξαντες...», Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγη...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών, ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ' Ὠδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...» καί αἵτησις «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».

Ἄφ' στ' Ὡδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν:	«Τόν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ὁ εἰρμός τῆς Θ' ὥδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καί «Τούς ἐν ἀσκήσει...»
Αἶνοι:	Τά 4 προσόμοια «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
Δόξα:	«Ὅσοι πατέρες...».
Καί νῦν:	«Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...». (Γαλ. ε' 22 – στ' 2) (Ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετά τῶν στίχων: «Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ...» καί «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
Ἐἶδομεν τό φῶς.	
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνηϊαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος. Ἦχος βαρύς, Ἑωθινόν Ζ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν ...».
Κοντάκιον: «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυψεν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπά-

ρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα: «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τοῦ Μηναιίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ὡς ἐν ἠπείρω πεζεύσας...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Θεόν ἀνθρώποις...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ζ' Ἀναστάσιμον: «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου: «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Ἐφθασε καιρός...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ἅγιος Ἀναστάσιος ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ἅγιος Ἀναστάσιος ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν ψάλλεται ὁ κατανουκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια:	Στιχηρά Κατανουκτικά τοῦ βαρέος ἤχου: 4: «Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός...» (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3· «Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάρηθμοι...» (15ῃ Μαρ.).
Δόξα, Καί νῦν:	Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαῖρε φωτός θεῖον ὄχημα...» (15ῃ Μαρ.).
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...».
Προκείμενον:	«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἄντι Ἀπολυτικίων:** Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «ὑπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τήν εὐχὴν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι καί ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» φάλλεται τό τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τήν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τοὺς κατανυκτικούς Ἐσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καί Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, φαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό σήμερον καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καί Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τήν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἐσπερινοῦ τελοῦνται κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19,

20, 21 έκτιθεμένην τάξιν ἥτις καί καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετά τήν Θ΄ Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μέν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καί Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δέ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ καί ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).

3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καί Πέμπτῃ ἑσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετά τήν Δοξολογίαν τῇ μέν Α΄ Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατά δέ τάς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καί ἀναγινώσκεται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατά τὰ Σάββατα τῷ μέν πρωῒ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δέ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δέ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τήν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ἄμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος», Δόξα· «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός, Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν «Τῆς

εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυχτικοῦ δὲν ἀναγινώσκεται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» Τὰ 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθεὶς...» Καὶ νῦν «Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τὸ Ἀλληλουϊάριον εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Ἐφετινὴ Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος βαρὺς) τετράκις μετὰ τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀκολουθῶς φάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἑβδομάδος. Σήμερον καὶ δι' ὅλην τὴν ἑβδομάδα φάλλονται οἱ τοῦ βαρέος ἦχου «Ὁ ὑψίστη δυνάμει χερουβικῶς ἀνουμνούμενος...». Δόξα: «Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι...». Καὶ νῦν «Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον, ἀποθεμένη ψυχὴ...»¹. Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἦχου (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ

¹ Μετὰ τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρῶνεται ὡς ἑξῆς: Διὰ τὸν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καὶ τὴν Παρασκευὴν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διὰ τὸν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνομίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τὸν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ «διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β' μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τά τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας· «Τῆς νηστείας τῆ θεία ἀπαρχῆ...». Δόξα, Καί νῦν· «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῆ...», καί τά τῆς γ' στιχολογίας· «Τήν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν· «Τήν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ' Ὠδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καί ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τό Μεσῶδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καί ἐκφώνησις· «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἡγου (ὄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὠδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετά

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἡγου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῆ Δευτέρα καί Τρίτῃ· «Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδέ τῆ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῆ Τετάρτη καί Παρασκευῇ· «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῆ Πέμπτῃ· «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ· «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διά τό γ' Κάθισμα· «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τά θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

³ Αἱ ἐννέα Ὠδαί στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλήν τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδή τό α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τήν «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχή καί τό τέλος καί ἡ μικρά δοξολογία τό Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ὨΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἢ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἢ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἢ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἢ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἢ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατά τήν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὠδαί ε' καί ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τά Σάββατα τῆς Β', Γ' καί Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατά τό ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ε', ζ', η', καί θ' καί ἡ ἀρχή καί τό τέλος τῆς α', γ', δ' καί ε'.

τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ β' Τριωδίου καί εὐθύς τό «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἵτησις καί ἐκφώνησις· «Ὅτι Σέ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (σήμερον τοῦ βαρέος ἤχου· « Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καί ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοί δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τήν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τά Ἀπόστιχα· τό ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τό αὐτό μετά τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τό πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τό Μαρτυρικόν «Εὐλογημένος ὁ στρατός...», μετά τοῦ στίχου· «Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον «Σέ τήν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διά τήν Τετάρτην καί Παρασκευήν τό Σταυροθεοτοκίον). «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καί εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι. Εἰς τήν Θ' Ὁραν, μετά τό τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τās γ' μεγάλας μετανοίας μετά τῶν εὐχῶν καί εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τά τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καί ἀναγινώσκονται τά Κοντάκια· «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον· «Μετά τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τās τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μῆ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διά

⁴ Δευτέρα· τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τούς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...», καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»

Παρασκευή τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζῆτει ταῦτα εἰς τό Ὁρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καί εἰς τό Τριώδιον Δευτέρα α' ἑβδομάδος Νηστειῶν εἰς τήν οἰκείαν σειράν.

τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐάν θά τελεσθῆ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός διά τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τά Εἰρηνικά. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευήν τό ἁ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἔσπερινήν δέησιν...», κτλ. Εἰς τά Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν «Πρός σέ ἦρα τούς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «ὑπό τήν σήν εὐσπλαγγνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχήν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχήν· «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκεται ὁ 33ος Ψάλμος καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν ψάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ζ' Ὁδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν

Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα΄, 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τὴν δέησιν «Εὐξώμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό «Δι' εὐχῶν...».

16. ΤΡΙΤΗ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Χριστοδοῦλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό β΄ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ΄ 1 - 13).

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Τῷ πρωΐ μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖα τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, φάλλεται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακός – Τὰ Εἰρηνικά καί τὰ «Πρὸς Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ΄ Κάθισμα τοῦ Ψάλτῆριου.

⁵ Τὴν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...»
Τὴν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
Τὴν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικό: «Εἶ τις ἀρετή...».

2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».

3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου: «Ὡς ἀστήρ ἀνατέταλκας...» (18ῃ Μαρ.) εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον: «Φωτοφόρον παλάτιον ...».

Εἵσοδος:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἰλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεύς: «Ἑσπέρας» ὁ ἀναγνώστης: «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετά τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς: «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεύς ἰστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί κρατῶν εἰς τήν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένη καί ἐξηρημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ: «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρός τόν λαόν καί ἐξελθών εἰς τά Βημόθυρα ἐπιλέγει: «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολούθως ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεύς πρός τόν Ἀναγνώστην: «**Εἰρήνη σοι**» καί εὐθύς: «**Σοφία**» ἰστάμενος μετά θυμιατοῦ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν αὐτήν, φάλλει τό: «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροί ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλω ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί τήν Ἁγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης, φάλλει τήν ἀρχήν τοῦ: «Κατευθυνθήτω...» μέχρι καί τοῦ: «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τά Βημόθυρα καί θυμιᾷ τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορός συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἑκτενής καί αἱ Αἰτήσεις ὑπέρ τῶν Κατηχομένων, (τῶν ὑπέρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπό τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καί τῶν πιστῶν. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Κατά τήν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» φάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἦχον πλ. β', τόδε:

«**Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης**».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἵσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ

σιγῆ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἴδού θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καί ἡ Κυριακή Προσευχή «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν «Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπάριον:

«Εὐλογῆσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καί Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος», καί ἐλθὼν εἰς τόν σολέαν ποιεῖ τήν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 – 8).

18. ΠΕΜΠΤΗ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τὰ «Πρός Κύριον»

- Ἑσπέρια:** Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίς).
 Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός...» κλπ. (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
 Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).
- Δόξα:** «Ὁργάνω χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).
- Καὶ νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγησμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τά 4 πρῶτα, εἰς δέ τά ἐπόμενα, Δόξα, Καὶ νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῇ Ἵπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλουῖα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ἵπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τάς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καὶ νῦν «Τῇ Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ἵπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καί εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε΄ 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπό-

λυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν... Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν» μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τὴν ὥραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τάς ἐφεξῆς Παρασκευάς τῆς Β', Γ' καί Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντσάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν', τά ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τό ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καί νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τά Μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου «Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τά τοῦ Ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετά τῶν Εἰρμῶν καί ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ' Ὁδῆς τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἄγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετά τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσοδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετά τοῦ οἰκείου Προκειμένου καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β΄ 23 – γ΄ 5) (Σαβ. Α΄ Νηστειῶν). Εἰς τό· «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ΄, Ἑωθινόν Η΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 28, 29, 30)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».
 Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
 Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου: «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
 Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. δ΄ ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν θείαν σου μορφήν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότητος ὄρους...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η΄ Ἀναστάσιμον· «Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσα-

	τε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια· «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη μετά τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημειώσεις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρός τήν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκῶν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν ὡς ἀκολουθῶς: Οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τό ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεύς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπί δίσκου ἠῦτρεπισμένου μετά ἀνθέων καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἔξαπτερύγων, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠῦτρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά τῆς Εἰκόνας καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεύς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμιῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς τόν Θρόνον, τῶν Χορῶν φαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερέως μή χοροστατοῦντος θυμιᾷ τήν εἰκόνα καί ψάλλει τό· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεύς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καί ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη Αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσατῶσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενῆς...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...»,

	τῆς Ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ Ναοῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Κοντάκιον:	
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν· «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἑβρ. ια΄ 24 – 26, 32 – 40).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν· «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44 – 52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».

**ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Μετά τὴν Ὅπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων περὶ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διὰ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ ἔχοντες εἰς χεῖρας τὰς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ᾧδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζήτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σολέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεύς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεύς) ἀναγινώσκει τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τι-

μῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρὶς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδεικνύσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιροῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τὸ Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας...» καὶ ἀκολούθως τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρὰ Κατανυκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην...» 4 (ζῆτει εἰς

- τό τέλος του Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια του Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 και Στιχηρά Προσόμοια του Μηναίου (22α Μαρ.) «Ἰερωσύνης στολαῖς ἡγλαΐσμενος...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Μηναίου (22α Μαρ.)· «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων...».
- Εἷσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον: «Ἔδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

23. ΤΡΙΤΗ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Τῇ Τετάρτῃ Πρωῖ: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυχτικοῦ ὡς προδιεγράφη. Ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῶν Προεορτίων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὡς ἐξῆς: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ψάλλεται τό «Θεός Κύριος...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ καί τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...» Ἀκολούθως τά Σταυρώσιμα Καθίσματα τοῦ πλ. δ' ἡχου (Τετάρτῃ πρωῖ, ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου): «Βλέπων ὁ Ληστής...» καί τά ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τετάρτῃ τῆς Β' ἑβδομάδος) καθίσματα «Χριστέ ἐπὶ Σταυροῦ...», ὁ Ν' ψαλμός καί γίνεται ἡ Στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν. Ἀκολούθως ὁ προεόρτιος Κανὼν «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...»

μετά τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας. Ἀπό γ' Ὡδῆς το προεόρτιον Κάθισμα «Σήμερον ἅπανσα κτίσις...», ἀφ' στ' Ὡδῆς τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» ὁ εἰρμός τῆς ἡ' ὥδῆς «Τόν ἐν φλογί, τοῖς παισί...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον το προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...», «Σοί δόξα πρέπει...» καί μετά τήν Ἐκτενή τό ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων «Ὁ διά σταυροῦ σου Κύριε, λύσας θάνατον ...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης...» (ἅπαξ) (Τετάρτη τῆς Β' Ἐβδομάδος). Δόξα, Καί νῦν τοῦ Μηναίου· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...», «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», Ἐκτενής καί ἀπόλυσις «Σοφία· Ὁ ὢν εὐλογητός...»

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνολογίαι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τά προεόρτια. Μετά τήν Στ' Ὑμνον γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνική Ἑορτή.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ
καί ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας: Θ' ὙΜΝΟΝ

Ἀπολυτίκια: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια· «Βουλὴν προαιώνιον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετά τῶν ἐν τῷ Μηναιῷ στίχων διά τά δύο τελευταῖα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον...» (τρῖς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμέτεραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει» § 16).

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν: Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζητεῖ εἰς τήν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...», ὡς εὔρηται ἐν τῷ Μηναιῷ (ὠδή α': «...ταύτης τήν σύλληψιν», ἡ δ': «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἢ στ' «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ «Ἄκουε κόρη...»).
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' ὠδή τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α'

- Ὁ Θεός τό κριμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ Υἱῷ τοῦ Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίξασθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καὶ ὠσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
- Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ δι' ἡμᾶς
σαρκωθείς...»

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β' 11-18)

Εὐαγγέλιον:

Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

«Εἶδομεν τὸ φῶς...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεύς ἢ ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια».
- Οἱ Χοροί: Τήν Δοξολογίαν.
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας ἐν τῷ Ἐθνει ἡμῶν καί ὑπέρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος κατά τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ Β' Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς	
ἢ ὁ Ἱερεύς:	Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον ἐνδειξάμενος πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Σου, εὐεργεσίαν δὲ ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν πληθούσῃ καὶ λαμπροφοροῦσῃ ἐκκλησίᾳ συνήλθομεν σήμερον, ἵνα ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐχαριστίαν καὶ αἶνον Σοὶ ἀναπέμφωμεν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διακοσίων ὅλων ἐνιαυτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χίλια ἔτη παρὰ Σοί, Κύριε, ὡς ἡμέρα μία, ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, τοὺς τῇ φθορᾷ ὑποκειμένους καὶ ὀλιγοχρονίους τυγχάνοντας, ἐπέτειοι, ὡς ἡ σήμερον ἀγομένη, συνιστῶσι σταθμοὺς μοναδικοὺς πρὸς ἐπισκόπησιν καὶ ἀξιολόγησιν τοῦ παρελθόντος καὶ προγραμματισμὸν τοῦ μέλλοντος.

Δίκαιος εἶ Κύριε καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησας. Διὰ τοῦτο οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ, δουλωθέντας, ἠλευθέρωσας καὶ πάλιν καὶ ἀπήλλαξας τὸ ἔθνος ἡμῶν τῆς καταδυναστείας τοῦ ἀλλοθρήσκου.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν Κύριε, οὐδὲ πρὸς Θεὸν ἕτερον ἐξετείναμε τὰς χεῖρας ἡμῶν. Ὁ Σταυρὸς σου ἐγένετο τὸ σύμβολον τῆς καρτερίας καὶ τῆς ὑπομονῆς, ὅπερ ἐσηματοδότεί τὴν πορείαν ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πολυαιωνίου καὶ ἐπαχθοῦς δουλείας, ὡς καὶ ὁδοδείκτης τοῦ διαρκοῦς προσανατολισμοῦ πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν θλίψει ἐπλάτυνας αὐτούς. Ἡὐλόγησας τὸν ἱερόν αὐτῶν ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τὸ ἐκχυθὲν αἷμα καὶ ἐβράβευσας αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν εἰς ἓν τμήμα τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐμεγαλύνθημεν. Ὑπὲρ τούτων εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε καὶ ἐν φωναῖς ἀλαλαγμοῦ ἀναβοῶμεν: «τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Σκέπε, φρούρει καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ τήρει αἰεὶ τὸ εὐλογημένον ἡμῶν Ἔθνος. Τὰς ψυχὰς τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ ἀγῶνι ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων μετὰ τῶν ἀγίων κατὰταξον, ἡμᾶς δὲ πάντας καθοδήγει εἰς τὸ πανάγιον θέλημά Σου.

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ πάλιν προσπίπτομέν σοι καὶ ἱκετεύομεν ὑπὲρ τῆς πολυπαθήτου ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Ἐκύκλωσαν καὶ πάλιν ἡμᾶς Κύριε, κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον ἡμᾶς. Ὁ αὐτὸς ἀλλόθρησκος, ὑπερόπτης καὶ πολυάριθμος ἐχθρὸς, ὁ καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπὶ αἰῶνας καταδυναστεύσας τὸ πρότερον, ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς, ἀπειλῶν οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ φυσικοῦ ἀφανισμοῦ ἡμῶν ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου σου, Κύριε. Ἐπιμέτησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὴν ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς. Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀφ' ἡμῶν, εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν πρόσχες. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων τῶν καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τὸν λαόν σου καὶ βεβηλούντων τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων, ἐν σκηναῖς ἀγίων κατὰταξον.

Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐν ἐξουσίαις νομίμως ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίωσον τῆς χαρᾶς τῆς

ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη, καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ ἡσύχιον καὶ εὐτυχῆ ὀδηγούμενη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος: Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς: Τὴν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός: Τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον.
Ὁ Χορός: «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεύς: «Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον...» καὶ τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῆ Μαρτ.).
Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ἄρα εἰς τὸν Στίχον κατὰ τὸν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
Δόξα, Καὶ νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία...» (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια:

Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δίς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (27ῆ Μαρτίου)· «Ἰουδαίων φρυάγματι...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τοῦ Μηναίου: «Μετανοίας τό ἄριστον...»

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (H - M). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι΄ εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὠραιότητα...».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 34)

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δῖς ἄνευ στίχου καί δῖς μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν «Μήτηρ ἀγία...».
- Καθίσματα:** Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου «Φωστῆρες νοεροί...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων διά τά δύο τελευταῖα, Δόξα: τό νεκρώσιμον «Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως...». Καί νῦν: τό Θεοτοκίον «Σέ καί τεῖχος καί λιμένα ἔχομεν...». (Ζήτηε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Εὐλογητάρια:** Τά Νεκρώσιμα: καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα: «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα: τό ἀκροτελεύτιον «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοία...», Καί νῦν: «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».
- Ὁ Ν' φαλμός:** (Χῦμα).
- Κανόνες:** Ὁ τοῦ Μηναίου (27ῆ Μαρτ.) μέχρι καί τῆς ε' Ὁδῆς. Ἀπό τῆς Στ' Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραῶδια τοῦ Τριωδίου (στ' - θ' ὠδαί). Μετά τήν γ' Ὁδῆν ὁ Εἰρμός: «Εὐφραίνεται ἐπί σοί...» (Μηναῖον). Αἴτησις: «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Καθίσματα τῆς Ἀγίας ἐκ τοῦ Μηναίου: «Ἐπέστη φιλέορτοι...», καί τό Θεοτοκίον «Ἐκαίνισας Ἄχραντε...». Μετά τήν στ' Ὁδῆν ὁ εἰρμός τοῦ τετραῶδιου: «Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεστή...». Αἴτησις: «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...» τό Μηνολόγιον. Μετά τήν ἡ' Ὁδῆν τῶν Κανόνων: «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὁδῆς: «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ

- Πατρός...» (Τριώδιον). «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετὰ τὴν Θ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἵτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Νεκρώσιμον: «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...» καὶ τό Θεοτοκίον: «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα...» (Ζῆτει ταῦτα εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ εἰς τὸν ἀ' ἤχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
- Αἶνοι:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;...» (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Δόξα:** Τό Νεκρώσιμον: «Ὁ θάνατός σου Κύριε...».
- Καὶ νῦν:** Τό μετ' αὐτό Θεοτοκίον: «Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε ...».
- «Σοὶ Δόξα πρέπει...».
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καὶ τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τά Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Βασιλικῶς μοι υπέγραψας...».
- Δόξα,** «Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος...»
- Καὶ νῦν:** «Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον...».
- «Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ Ἀπολυτίκιον
«Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἑβρ. γ' 12-16).

Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Β' Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α' 35 – 44).

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

«Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν φάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια: «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καί ἐν τοῖς Σάββασι Γ' καί Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου. Ἦχος α'. Ἐωθινόν Θ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 35, 36, 37)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».

Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».

Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Τριωδίου «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν το ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ α' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Ἱεράρχου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν πλάνην κατέφλεξας...» Δόξα, Καί νῦν: «Ταχύ δέξια Δέσποινα...».
Ἀφ' σ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...». (Τῆς δ' Ὠδῆς «Ὁ καθημέρος ἐν δόξῃ...»)

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τοῦ Ἱεράρχου· «Χαίρε Πατέρων καύχημα...» καί τό ὅμοιον Θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἐπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἐβρ. α' 10 – β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...».
-------------	--

Ἄντι Κοντακίου: Ἡ Ὑπακοή τοῦ ἀΐ ἤχου «Ἡ τοῦ Ληστοῦ με-
τάνοια...»
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἐσπέρια: 1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ ἀΐ ἤχου· «Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ...» (ζήτηει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...».
3. Τά τοῦ Μηναίου· «Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν...» (29ῆ Μαρτίου) 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἀμαρτωλῶν τάς δεήσεις προσδεχομένη ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Χαλινοὺς ἀποπτύσας...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
Δόξα, Καί νῦν: «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

30. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου Ὁσίου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωὴλ Προφήτου.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου καί τῶν Ὁρῶν τε-

λοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ἀσώτως διασπείρας...» (δίζ) καί τό μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμψυχα...» (ἄπαξ).
2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου ἀγάσματα...».
3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (1ῃ Ἀπριλίου) «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τοῦ Μηναίου «Ὁ γάμος ἠὲ τρέπεται...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.